

Όπως ξέρετε, οι καθημερινές εξελίξεις σε ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο είναι πυκνές και διαμορφώνουν μια εξαιρετικά σύνθετη, ρευστή, αλλά θα έλεγα ακόμη και απρόβλεπτη κατάσταση, γύρω από τη διεθνή αλλά και την ευρωπαϊκή οικονομία.

Στο επίκεντρο της κρίσης αυτής, είναι βεβαίως η Ευρώπη, με τις αδυναμίες και τις δυσκολίες της. Έχουμε τις συνεχείς υποβαθμίσεις πιστοληπτικής ικανότητας από οίκους αξιολόγησης, που επηρεάζουν και Τράπεζες, αλλά και τις μεγάλες χώρες. Αυτή η νευρική κατάσταση που επικρατεί, προκαλεί ανασφάλεια, αλλά δημιουργεί και ένα ασταθές τοπίο, μέσα στο οποίο κινούνται τόσο η Ευρώπη όσο και η παγκόσμια οικονομία. Και βεβαίως, εντείνονται παράλληλα και οι υφεσιακές πιέσεις στη διεθνή οικονομία.

Η Ευρώπη είναι που καλείται πρώτη να απαντήσει σ' αυτό το πρόβλημα, ιδιαίτερα η Ευρωζώνη, αλλά και η ευρύτερη Ευρωπαϊκή Ένωση με τη Σύνοδο Κορυφής στις 23 Οκτωβρίου. Και βεβαίως το G-20, στις 3 και 4 Νοεμβρίου θα πρέπει και αυτό να δώσει πειστικές και θαρραλέες απαντήσεις.

Εμείς έχουμε το «προνόμιο» να βρισκόμαστε στο επίκεντρο αυτής της παγκόσμιας αναταραχής, βεβαίως, με τις όποιες αδυναμίες του διεθνούς συστήματος - έχουμε μιλήσει γι' αυτό πολλές φορές - αλλά και με τις δικές μας αδυναμίες, που μας άφησαν εκτεθειμένους, με την τεράστια ευθύνη της προηγούμενης κυβέρνησης.

Μιλάω για την προηγούμενη κυβέρνηση, γιατί δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάμε ότι εμείς εδώ και δύο χρόνια ως κυβέρνηση, κάνουμε ό,τι μπορούμε για να σώσουμε τη χώρα, με πολύ μεγάλες δυσκολίες. Και έχουμε φορτωθεί ένα χρέος, ο Ελληνικός λαός έχει φορτωθεί ένα τεράστιο χρέος, που δημιούργησε ιδιαίτερα τα τελευταία 5,5 χρόνια η προηγούμενη κυβέρνηση. Και βεβαίως, ένα έλλειμμα αξιοπιστίας. Μια αξιοπιστία, την οποία εμείς χτίζουμε με δυσκολίες, βήμα-βήμα.

Διαχειριζόμαστε, λοιπόν, με τη μεγαλύτερη δυνατή σύνεση και υπευθυνότητα μια ιδιαίτερα πολύπλοκη κατάσταση, με συγκεκριμένους όμως στόχους, που αφορούν βεβαίως τις παραλείψεις του παρελθόντος και το χάος, που εμείς κληθήκαμε να αντιμετωπίσουμε.

Ασπίδα προστασίας μας, είναι οι αποφάσεις που παίρνουμε σε εθνικό επίπεδο, αλλά και οι αποφάσεις που παίρνουμε σε ευρωπαϊκό επίπεδο, όπως αυτή του Ιουλίου. Και αυτός είναι ο πήχης πάνω στον οποίο κτίζουμε τις μελλοντικές εξελίξεις και αποφάσεις. Είναι ένας οδικός χάρτης εξόδου από την κρίση αλλά και μια ασπίδα προστασίας.

Είναι ένα ισχυρό κεκτημένο, αποτέλεσμα πολύμηνων διαπραγματεύσεων, κυρίως όμως αποτέλεσμα των θυσιών και των προσπάθειών όλων των Ελλήνων, με ένα κράτος που είχε και εξακολουθεί να έχει πολλές αδυναμίες. Και βεβαίως, αυτές οι θυσίες κάθε άλλο παρά πήγαν χαμένες, όπως ανεύθυνα και επικίνδυνα ισχυρίζονται κάθε λογής καλοθελητές.

Εμείς δίνουμε και μια ιδεολογική μάχη ως σοσιαλιστές, σε διεθνές και σε ευρωπαϊκό επίπεδο, με όπλο τις δικές μας προτάσεις που επίμονα και από την πρώτη στιγμή καταθέσαμε όλη αυτή την περίοδο – και το τονίζω αυτό. Δικές μας προτάσεις, τόσο ως ΠΑΣΟΚ, όσο και στο πλαίσιο της Σοσιαλιστικής Διεθνούς και της Σοσιαλιστικής Ομάδας στο Ευρωκοινοβούλιο, είναι για παράδειγμα οι προτάσεις για τη διαφάνεια γύρω από τα λεγόμενα «CDS», για τα θέματα των οίκων αξιολόγησης, για την αδιαφάνεια του τραπεζικού συστήματος και τις ανισότητες που έχει δημιουργήσει, οι προτάσεις για το φόρο επί των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών, οι προτάσεις για την αναγκαία αναπτυξιακή πορεία και τις επενδύσεις στην Ευρώπη μέσω κοινής Ευρωπαϊκής πολιτικής, καθώς σε εθνικό επίπεδο ασκούμε αναγκαστικά περιοριστική πολιτική. Μια πολιτική αναγκαία για να βάλουμε δημοσιονομική τάξη. Αλλά και για να οικοδομήσουμε την αξιοπιστία της χώρας. Αλλά αυτή η πολιτική, δεν σημαίνει ότι έχουμε εγκαταλείψει τις ιδέες μας, αντιθέτως είναι η προϋπόθεση για να οδηγηθούμε με ασφάλεια εκεί.

Επίσης, έχουμε καταθέσει προτάσεις για τα ευρωμόλογα, που θα μπορούσαν, είτε ως βασικό στοιχείο αντιμετώπισης της κρίσης χρέους να λειτουργήσουν αποτελεσματικά απέναντι στις αγορές, είτε να συμβάλλουν στην ανάπτυξη ως βασικό εργαλείο για τις επενδύσεις σε μεγάλες υποδομές, σε θέματα εναλλακτικών μορφών ενέργειας, πληροφορικής, συγκοινωνιών, σύνδεσης της ενιαίας αγοράς, εκπαίδευσης και έρευνας. Πρόκειται για μεγάλες προτάσεις, τις οποίες εμείς έχουμε καταθέσει.

Εμείς μαχόμαστε για τις αλλαγές στο διεθνές οικονομικό σύστημα, όπως μάχονται πάρα πολλοί πολίτες ανά τον κόσμο, ακόμα και μπροστά από τη Wall Street, οι οποίοι δικαίως μιλούν για τις ανισότητες και τις αδικίες αυτού του συστήματος, αλλά αυτό πρέπει να το ξεχωρίσουμε απολύτως από τα εγχώρια προβλήματα και την κρυφή επιθυμία ορισμένων να γίνει η χώρα μας παρανάλωμα σε μια υποτιθέμενη παγκόσμια επανάσταση.

Εμείς έχουμε πρώτιστα να υπηρετήσουμε το συμφέρον της πατρίδας. Παλεύουμε για τις αλλαγές στο διεθνές σύστημα, αλλά ζούμε μέσα σ' ένα υπαρκτό σύστημα - δεν το έχουμε αλλάξει ακόμα. Εκεί είμαστε, σε αυτό. Μακάρι να ήταν ο κόσμος σοσιαλιστικά πλασμένος. Αλλά δεν είναι, και αυτό δεν μπορούμε να το αγνοούμε.

Κινούμαστε, λοιπόν, μέσα σ' ένα πολύ δύσκολο περιβάλλον, στο οποίο η Διεθνής Κοινότητα έχει απαντήσει πολύ διστακτικά και χωρίς να πάρει τις απαραίτητες αποφάσεις μετά την κρίση του 2008, παρά μια πρώτη θετική αντίδραση για την ενίσχυση των επενδύσεων και την ανάπτυξης εκ μέρους των κρατών, για να στηριχθεί η πραγματική οικονομία και όχι μόνο οι τράπεζες μέσα στην κρίση. Δεν έχουν γίνει αυτά που πρέπει σε θεσμικό επίπεδο, είτε στο επίπεδο του G-20, είτε του G-8, είτε της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι εμείς μπορούμε να αφήσουμε τη χώρα μας να συρθεί σε μια λογική, σύμφωνα με την οποία η αντίσταση στο κακό διεθνές σύστημα είναι η αντίσταση σε ό,τι πάμε να κάνουμε ως χώρα, προσπαθώντας να βάλουμε τάξη στα του οίκου μας και μειώνοντας τα ελλείμματα. Αυτό δεν τιμωρεί κανένα διεθνές σύστημα και κανένα καπιταλισμό, παρά μόνο τον εαυτό μας.

Είναι αντίσταση η ανομία, η βία, η προσπάθεια εκτροχιασμού του προϋπολογισμού μας, η φοροδιαφυγή; Όλα αυτά δεν είναι ούτε προοδευτικά, ούτε επαναστατικά. Απλώς υπονομεύουν την πορεία της χώρας. Υπονομεύουν την ανεξαρτησία μας. Υπονομεύουν την προσπάθεια να απεξαρτηθούμε από αυτή την επιτήρηση, στην οποία μας έβαλε η Νέα Δημοκρατία με την πολιτική και τις επιλογές της. Μην ξεχνάμε ποτέ ότι, η επιτήρηση ήρθε ξανά για τον προϋπολογισμό του 2009. Να μην το ξεχνάμε ποτέ αυτό. Δύο φορές την περίοδο της διακυβέρνησης από τη ΝΔ μπήκαμε σε επιτήρηση. Και κάποιοι θέλουν αυτό να το λησμονήσουμε.

Όσοι λειτουργούν έτσι, δεν λειτουργούν πατριωτικά. Εμείς λειτουργούμε με συναίσθηση του τι πρέπει να κάνουμε για το καλό της χώρας μας μέσα σ' αυτό το δύσκολο περιβάλλον, για να μπορέσουμε να βγάλουμε την πατρίδα μας από αυτή την κατάσταση.

Και για όλη αυτή την αβεβαιότητα που αναπτύσσεται, ευθύνονται και αυτά τα φαινόμενα. Η σεναριολογία, η ανασφάλεια, η διεθνής ρευστότητα, αποτελούν πρόσθετους λόγους για να είμαστε εμείς, όχι μόνο συνεπείς, αλλά και πυλώνας σταθερότητας στην Ελληνική κοινωνία.

Εμείς, η Κυβέρνηση, η Κοινοβουλευτική μας Ομάδα, το Κίνημά μας, παρά τις μεγάλες δυσκολίες, αυτή τη στιγμή, προστατεύουμε την πορεία της χώρας για να βγούμε από την κρίση. Και είμαστε απέναντι σε κατεστημένα, ουσιαστικά, όχι μόνο στα λόγια όπως κάνουν άλλοι, τα οποία επί χρόνια ζούσαν εις βάρος του δημόσιου συμφέροντος, απέναντι σε πάρα πολλούς, οι οποίοι θέλουν να υπονομεύσουν αυτή την πορεία, για μικροκομματικές ή μικρό-συντεχνιακές επιδιώξεις ή για άλλα συμφέροντά τους.

Και ευπρόσδεκτη η οποιαδήποτε κριτική. Εμείς είμαστε ανοικτοί στην κριτική, επειδή θέλουμε συνεχώς να διορθώνουμε όποιες αδυναμίες υπάρχουν. Και γιατί μέσα σε ένα πολύπλοκο σύστημα, όπου παίρνουμε συνεχώς πρωτοβουλίες σε συνθήκες πίεσης και κρίσης, δεν μπορεί να μην γίνονται και λάθη. Και μέσα από την κριτική και αξιολόγηση, κάνουμε και τις απαραίτητες διορθωτικές κινήσεις. Αλλά ξέρουμε ποιος είναι ο στόχος μας.

Και το ερώτημα είναι: ποιοι είναι μαζί μας σ' αυτή την προσπάθεια; Ποιοι συντάσσονται μ' αυτό το στόχο ή ποιοι υπονομεύουν αυτό το στόχο; Και δυστυχώς, πολλοί είναι αυτοί που δεν είναι απλώς στις κερκίδες και πετάνε τη μπάλα αλλού, αλλά είναι και ενάντια στην προσπάθεια, την ώρα που εμείς παλεύουμε με τα θηρία. Και αυτοί τα θηρία βοηθούν στην πραγματικότητα, δεν βοηθούν την Ελλάδα και την εκλεγμένη κυβέρνησή της που παλεύει για το κοινό συμφέρον, το δημόσιο συμφέρον.

Οι αποφάσεις που πετύχαμε τον Ιούλιο κατοχυρώνουν, πρώτα απ' όλα, τρία ζωτικά στοιχεία: τη στήριξη της οικονομίας μας για τα επόμενα χρόνια με ένα νέο πακέτο, την ελάφρυνση της χώρας από μέρος του βάρους του χρέους και τη στήριξη της χώρας μας στην επάνοδο της στην ανάπτυξη.

Και το τελευταίο με βάση τις αποφάσεις που πήραμε τον Ιούλιο ήδη προχωράει, είτε για το ΕΣΠΑ, είτε με την τεχνική βοήθεια, είτε με το επενδυτικό ενδιαφέρον που, όπως βλέπετε, αυξάνεται και σε διμερές επίπεδο, με συνεχείς επαφές και επισκέψεις με στόχο να προσελκύσουμε κεφάλαια που θα επενδυθούν στη χώρα μας.

Αυτά τα κεκτημένα, τα προστατεύουμε με υπεύθυνους χειρισμούς και με σκληρές και συνεχείς διαπραγματεύσεις. Αύριο θα συναντηθώ με τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, ο οποίος είναι θεσμικά ο ενорχηστρωτής, των αποφάσεων που θα πάρουμε στις 23 Οκτωβρίου. Και ας ελπίσουμε ότι αυτές οι αποφάσεις θα δώσουν και μια οριστική λύση στα προβλήματα της Ευρωζώνης και, βεβαίως, στην ανασφάλεια που έχει δημιουργηθεί γύρω από την Ελλάδα. τόσο εντός, όσο και εκτός της χώρας. Μία ανασφάλεια, που ταλαιπωρεί την κάθε Ελληνική οικογένεια. Γιατί πιστεύω ότι ίσως ακόμα μεγαλύτερο πρόβλημα από τις μεγάλες οικονομικές θυσίες της κοινωνίας μας, είναι αυτή η ασάφεια, αυτή η ανασφάλεια που έχει δημιουργηθεί στην Ευρώπη και στη χώρα μας, με αποφάσεις που δεν έχουν καταφέρει να λύσουν οριστικά το πρόβλημα της Ευρωζώνης.

Αυτές οι δυσκολίες της Ευρωζώνης στη λήψη και εφαρμογή αποφάσεων σχετίζονται και με σοβαρές αδυναμίες στο ισχύον θεσμικό πλαίσιο, μέσα στο οποίο η Ευρωπαϊκή Ένωση προσπαθεί να κινηθεί χωρίς τα απαραίτητα εργαλεία. Και αυτό σημαίνει ότι πρέπει να πάμε σε μεγάλες αλλαγές και της Συνθήκης στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αυτό το θέμα πια, δηλαδή αυτό της οικονομικής διακυβέρνησης της Ευρωζώνης, αρχίζει και συζητείται πολύ πιο ουσιαστικά και θα είναι και αυτό στην Ημερήσια Διάταξη του Συμβουλίου της 23^{ης} Οκτωβρίου. Χωρίς να μπορούμε τώρα σε λεπτομέρειες, θα είναι, νομίζω, ένα σημαντικό βήμα για τις απαραίτητες αλλαγές που πρέπει να γίνουν, προκειμένου να έχουμε αποτελεσματική οικονομική διακυβέρνηση της Ευρωζώνης.

Το λέω αυτό, γιατί βλέπετε, το είδατε και χθες, τις δυσκολίες που έχει το κάθε Κοινοβούλιο, κάθε τόσο να έρχεται ξανά και ξανά, όχι μόνο για να στηρίξει την Ελλάδα, αλλά και για να αλλάξει προηγούμενες αποφάσεις και να ενισχύσει το θεσμικό σύστημα της Ευρωζώνης. Είχαμε χθες στην Σλοβακία την απόρριψη του EFSF. Θα δούμε πώς αυτό θα αντιμετωπιστεί. Ελπίζω ότι

θα ξεπεραστεί. Αλλά νομίζω αυτό δείχνει πόσο πολύπλοκο και δύσκολο είναι το εγχείρημα.

Εδώ θέλω να πω και κάτι, το οποίο επίσης ξεχνάμε: δεν είναι οι τραπεζίτες, δεν είναι κάποιο κατεστημένο, δεν είναι κάποιοι πλούσιοι ή κάποιες πολυεθνικές, που μας δανείζουν χρήματα αυτή τη στιγμή και οι οποίοι είναι άπληστοι και θέλουν το κακό μας. Είναι οι φορολογούμενοι άλλων χωρών, είναι οι λαοί άλλων χωρών, είναι χρήματα των λαών άλλων χωρών, αυτά που δανειζόμαστε αυτή τη στιγμή. Και αυτό, διότι ακριβώς δεν μας δανείζουν οι αγορές.

Αυτοί είναι που μας στηρίζουν και αυτό νομίζω πρέπει να το αναδεικνύουμε και για έναν ακόμα λόγο: χώρες σαν την Σλοβακία, επειδή μιλώ με τους Πρωθυπουργούς άλλων χωρών, ή σαν την Εσθονία ή σαν την Σλοβενία, παίρνω ως παράδειγμα τρεις χώρες της πρώην Ανατολικής και Κεντρικής Ευρώπης, πρώην κομμουνιστικές, έρχονται και λένε, εμείς αυτή τη στιγμή έχουμε το 1/3 των συντάξεων, δηλαδή η μέση σύνταξη ή και ο μέσος μισθός είναι πολύ χαμηλότερα από το μισθό ή τη σύνταξη που έχει ο Έλληνας ή η Ελληνίδα. Και λένε: «γιατί εμείς να πληρώσουμε, να δανείσουμε σε μια χώρα, η οποία είναι πολύ πιο πλούσια απ' ό,τι είμαστε εμείς;».

Βεβαίως, υπάρχει η αρχή της αλληλεγγύης και, πάνω στην αρχή της αλληλεγγύης, έχουμε καταφέρει να έχουμε τη στήριξη πολλών Κοινοβουλίων.

Όμως, υπάρχουν δύο θέματα που πρέπει και αυτά να τα διαχωρίζουμε στη συνείδησή μας, γιατί είναι πολύ συγκεκριμένα. Έχουμε το χρέος του παρελθόντος, για το οποίο δεν έχουμε καμία ευθύνη – εννοώ ότι καμία ευθύνη δεν έχει αυτή η Κυβέρνηση- το οποίο φορτωθήκαμε και το διαχειριζόμαστε ως πρόβλημα.

Διαπραγματευόμαστε με κάθε τρόπο για να ελαφρύνουμε αυτό το χρέος. Και αυτό, νομίζω, είναι κατανοητό, αυτή είναι η μεγάλη διαπραγμάτευση και εκεί είναι και το μεγάλο πρόβλημα. Όμως, το να διαπραγματευθούμε το δικαίωμα να συνεχίζουμε να παράγουμε χρέη όπως ορισμένοι υπονοούν, ειλικρινά δεν το καταλαβαίνω. Δεν είναι δυνατόν να ζητάμε να φορτωθούμε και νέα χρέη στο μέλλον και να διεκδικούμε από τους

λαούς των άλλων κρατών - μελών να πληρώνουν μελλοντικά χρέη μας. Γι' αυτό, λέμε ότι πρέπει να μειώσουμε άμεσα τα ελλείμματα.

Μακάρι να είχαμε χρόνο να τα μειώσουμε σε δέκα χρόνια, αλλά αυτή τη στιγμή δεν έχουμε αυτό το δικαίωμα. Πρέπει το γρηγορότερο να μειώσουμε τα ελλείμματά μας και να πάμε σε πρωτογενές πλεόνασμα. Από τη στιγμή που πάμε στο πρωτογενές πλεόνασμα, θα μπορούμε να λέμε στους εταίρους μας, «δεν πληρώνετε εσείς πια νέα χρέη» - αυτό είναι πολύ σημαντικό - «γιατί εμείς δεν δημιουργούμε νέα ελλείμματα, αντίθετα, παράγουμε πλεονάσματα».

Άρα, λοιπόν, εκεί είναι η μεγάλη μάχη που δίνουμε. Και είναι μια δύσκολη μάχη, βεβαίως, διότι αυτή τη στιγμή πρέπει να το κάνουμε μέσα σε πολύ λίγο χρόνο.

Θέλουμε, λοιπόν, το 2012, να έχουμε πρωτογενές πλεόνασμα. Και αυτό θα είναι μία ισχυρή ένδειξη απέναντι στους εταίρους μας και τη διεθνή κοινότητα, αλλά και σε εμάς τους ίδιους, ότι μπορούμε σιγά - σιγά να απεξαρτηθούμε από αυτό το μεγάλο βάρος, αλλά και από την επιτήρηση, που δεν είναι καθόλου ευχάριστη, βεβαίως.

Ολοκληρώσαμε τις διαδικασίες της τρίμηνης αξιολόγησης από τους εταίρους μας, Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ΔΝΤ. Αυτό αποτελεί μια θετική εξέλιξη, διότι πράγματι το να μην έχουμε την απαραίτητη χρηματοδότηση, θα σήμαινε αμέσως μη καταβολή μισθών και συντάξεων, αλλά και πολλά άλλα, τα οποία θα οδηγούσαν πολύ πιθανόν και σε άλλες ανεξέλεγκτες καταστάσεις.

Γι' αυτό, έχει σημασία ο καθένας μας που έχει αναλάβει ένα δύσκολο έργο, ένα δύσκολο τομέα, να υλοποιήσει τις απαραίτητες αλλαγές, τις απαραίτητες εξοικονομήσεις, τις απαραίτητες περικοπές και να αφοσιωθούμε όλοι στη δουλειά μας.

Ένα βασικό στοιχείο που θέλω να τονίσω είναι, -παρά την τεράστια πίεση του φόρτου εργασίας, παρά την πικρία που πολλές φορές μπορεί να εκφράζει ο πολίτης, ότι δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάμε τη σημασία της διαβούλευσης και της συνεχούς επαφής και συνεργασίας με τους φορείς. Στις τωρινές συνθήκες, είναι πιο σημαντική από ποτέ.

Άρα, λοιπόν, για όποια θέματα διαχειριζόμαστε, απαιτείται διαβούλευση, συζήτηση. Μπορεί να διαφωνούμε, αλλά είναι πολύ σημαντικό μέσα από το διάλογο και την ενημέρωση να δημιουργήσουμε ένα ψυχολογικό ανάχωμα απέναντι στην κρίση και στην ανασφάλεια. Να υπάρχει η συμμετοχή του πολίτη, η γνώση για το πού πάμε και ποια είναι η πορεία μας, γιατί έχουμε πολύ συγκεκριμένους στόχους.

Διότι είναι πολύ εύκολο να λέει κανείς μηδενιστικά ότι «δεν υπάρχει πρόγραμμα». Δεν νομίζω ότι υπήρξε κυβέρνηση τις τελευταίες δεκαετίες, που να έχει δουλέψει με τόσο συγκεκριμένους στόχους και χρονοδιαγράμματα, ανεξάρτητα αν ένα μέρος αυτών των στόχων είναι ή όχι μέρος του Μνημονίου. Το 90% των διαρθρωτικών αλλαγών που προωθούμε, είναι στο πλαίσιο των δικών μας επιλογών και των δικών μας προτεραιοτήτων. Είναι αυτά που έχουμε πει και προεκλογικά.

Όπως είπα, χρειάζεται να μεταδώσουμε πνεύμα ψυχραιμίας και νηφαλιότητας στους πολίτες. Βεβαίως, υπάρχουν πολιτικές δυνάμεις, όπως η Νέα Δημοκρατία, που κάθε άλλο παρά θέλουν να συμβάλουν σ' αυτή την ψυχραιμία. Υπονομεύουν κάθε προσπάθεια, δείχνοντας έτσι πόσο κατώτεροι των ιστορικών περιστάσεων είναι. Θέλουν να εκμεταλλευτούν την εύλογη ανησυχία και τον πόνο του Ελληνικού λαού, χωρίς να αναλαμβάνουν τις δικές τους ευθύνες, που είναι τεράστιες και ιστορικές.

Χρησιμοποιούν, όμως, και ασύστολα ψεύδη. Ψεύδονται πολύ συγκεκριμένα και συστηματικά και με τρόπο προπαγανδιστικό. Και εμείς, δεν θα πρέπει να παρασυρόμαστε από τη δική τους λογική. Λένε π.χ. για τη διόγκωση του κράτους. Ποια διόγκωση του κράτους; Ποιες προσλήψεις εκτός ΑΣΕΠ;

Αστεία πράγματα. Εμείς δεν έχουμε το δικαίωμα να επιτρέπουμε αυτή την παραπληροφόρηση εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας, όταν αυτοί ήταν που είχαν επιδοθεί σε πραγματικό όργιο κρατικής σπατάλης την οποία εμείς σταματήσαμε. Σε εμάς τα λένε, όταν εμείς έχουμε περικόψει λειτουργικές δαπάνες κατά 20%; Όταν έχουμε καταργήσει εκατοντάδες φορείς; Θέλουν να μιλήσουμε για τις συγχωνεύσεις εκατοντάδων Δήμων και χιλιάδων δημοτικών επιχειρήσεων με τον Καλλικράτη; Για τις συγχωνεύσεις σχολείων, νοσοκομείων και άλλων φορέων που θα συνεχιστούν; Προσπάθειες στις

οποίες η ΝΔ ήταν πάντα απέναντι και μάλιστα, σε όλες. Και βεβαίως, δεν υπάρχει πια καμία πρόσληψη εκτός ΑΣΕΠ.

Όλα αυτά, εμείς θα πρέπει επιθετικά να βγαίνουμε και να τα αντιμετωπίζουμε, απέναντι σε μια εκστρατεία ψεύδους. Δεν φτάνει που δεν συμβάλλουν στην προσπάθεια ανάταξης της χώρας, δεν φτάνει που δεν αναλαμβάνουν τις ευθύνες τους, αλλά θέλουν και να υπονομεύουν, με καθημερινό προπαγανδιστικό ψεύδος, την προσπάθεια αυτής της χώρας.

Το λέω αυτό, γιατί κάποια στιγμή πρέπει να λέμε μερικές αλήθειες. Και να μην ξεχνάμε ότι το ψέμα ήταν, δυστυχώς, μέρος της δικής τους πολιτικής και κατά τη διάρκεια της διακυβέρνησής τους, με αποκορύφωμα, βεβαίως, τα στοιχεία που έστειλαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση για το έλλειμμα της χώρας μας, παραπλανώντας παράλληλα και τους Έλληνες πολίτες, γεγονός το οποίο δημιούργησε και ένα τεράστιο πρόβλημα αξιοπιστίας για τη χώρα αλλά για τον Ελληνισμό συνολικά.

Θέλω να πω, επίσης, ότι έχουμε μπροστά μας πολύ κρίσιμες μάχες και στο Ελληνικό Κοινοβούλιο. Θα είναι πολύ σημαντικό βήμα η απόφαση του Κοινοβουλίου, να στηρίξει τις βασικές αποφάσεις που έχουμε λάβει πριν από το Συμβούλιο Κορυφής, ώστε πηγαίνοντας εκεί, να κάνουμε με καλύτερους όρους μια δύσκολη διαπραγμάτευση στην οποία προσδοκούμε να πετύχουμε ένα και θετικό αποτέλεσμα για τη χώρα.